

Administratīvo tiesību ģenēze un sistēma

izveidoja Dr. iur. cand. Nikolajs
Ozoliņš

Saturs

Administratīvo tiesību ģenēze.

Avoti, attīstība un sistēma.

Administratīvo tiesību vēsturiskā attīstība.

Administratīvo tiesību avoti.

Administratīvo tiesību sistēma.

Administratīvo tiesību aktu sistēma, tās saikne ar administratīvo tiesību zinātni.

Administratīvi tiesiskās regulēšanas galvenie virzieni valsts pārvaldē.

Administratīvo tiesību ģenēze

- Publisko tiesību nošķiršana
- Publiskās intereses koncepcija *ius publicum*
- Nodokļu un nodevu tiesības
- Pilsētu tiesības -polise
- Varas dalīšana -Monteskje
- Publiskās administrācijas koncepcija – Napoleons
- Cilvēktiesību garantijas

Profesors Kārlis Dišlers

- ***Administratīvās tiesības un administratīvo tiesību zinātne***

Administratīvo tiesību jēdziens; administrācijas jēdziens; publiskais un privātās administrācijas subjekti, mērķi un līdzekļi.

Valsts leģislatīvā, jurisdiktīvā un administratīvā darbība no formālā un materiālā viedokļa. Administratīvo tiesību regulējošais uzdevums.

Administratīvo tiesību un administratīvo tiesību zinātnes definīcija.

Valsts un valsts varas funkcijas

Valsts jēdziens, no materiālā un formālā viedokļa; valsts enerģētiskā teorija; valsts varas funkcijas jēdziens; Monteskje teorija un tās kritika; valsts varas funkciju vēsturiska attīstība un loģiska veidošanās; valsts varas funkciju aplūkošana atsevišķās juridiskās disciplīnās.

Profesors Jānis Načisčionis

- Administratīvās tiesības vēsturiski radās līdz ar valsti.
- Administratīvās tiesības ir tā tiesību nozare, kura regulē administratīvo iestāžu darbību, tām realizējot likumā vai citos tiesību aktos noteiktās valsts pārvaldes funkcijas.

Administratīvo tiesību un policijas tiesību mijiedarbība

- 19. gadsimts kļuva par liktenīgu administratīvo tiesību un policijas tiesību turpmākām „savstarpējām attiecībām”.
- Administratīvo tiesību evolūciju profesors K. Beļskis (К.С. Бельский) sadala divos nozīmīgajos posmos: sākumā, 18. – 19. gs., šīs tiesības bija pazīstamas kā policijas tiesības, bet vēlāk, 19. – 20. gs. robežā, policijas tiesības kļuvušas par administratīvo tiesību sastāvdaļu, kas regulē izpildvaras tiesībsargājošo darbību⁹. Šajā laika posmā mūsdienu Latvijas teritorija bija Krievijas impērijas sastāvā. Tas arī kļuva par galveno iemeslu tam, ka Latvijas policijas tiesības savā vēsturiskā attīstībā ir cieši saistītas ar Krievijas policijas tiesībām (kuras savukārt ietekmēja Vācijas policijas tiesību zinātne), it īpaši šīs zinātnes rašanas un attīstības pirmsākumos. Tieši šajā laika posmā

POLISE un policijas tiesības

- Konsekventās pieejas trūkums atspoguļojās arī to laiku zinātnieku grāmatu nosaukumos, kur bieži vien blakus jēdzienam „policijas tiesības” tika lietoti arī jēdzieni „administratīvās tiesības” un „iekšējās pārvaldes tiesības”. Profesors K. Beļskis norāda, ka vairāku apzīmējumu lietošana 19. – 20. gs. policijas tiesību zinātnieku grāmatās liecināja par metodoloģisko krīzi administratīvo tiesību zinātnē. Šīs krīzes risinājumi netika atrasti arī 20. gs. sākumā, kad situāciju tikai pasliktināja valsts varas krīze, Pirmais pasaules karš un 1917. gada Krievijas revolūcija. Padomju administratīvo tiesību koncepcijā, kas tika attīstīta turpmākajos gados, policijas tiesības eksistē bez sava nosaukuma, sašķeltā veidā, fragmentāri. Tas, kā norāda K. Beļskis, bieži vien maldināja lasītājus, kuri pētīja padomju autoru darbus, jo daži policijas tiesību zinātnei piederošie fragmenti

Edvīns Danovskis

- . PUBLISKO UN PRIVĀTO TIESĪBU DALĪJUMA NOZĪME UN PIEMĒROŠANAS PROBLĒMAS LATVIJĀ
- . Mūsdienās publisko un privāto tiesību dalījums kā juridiska konstrukcija ir attaisnojama tikai tiktāl, ciktāl no tās tiesību sistēmā izriet konkrētas tiesiskas sekas. Tas nozīmē, ka publisko un privāto tiesību dalījuma saturam ir jābūt viennozīmīgam. Tomēr Latvijas tiesību sistēmā vēl nav tapis neviens padziļināts pētījums, kas būtu veltīts tikai šī dalījuma satura un tā piemērošanas problēmu visaptverošai analīzei. Gan tiesību zinātnē, gan tiesu praksē publisko un privāto tiesību dalījums tiek traktēts atšķirīgi: par nošķiršanas objektu tiek uzskatītas tiesību nozares, tiesību normas un tiesiskās attiecības. Tāpat šim dalījumam tiek piedēvēti dažādi tiesībpolitiski uzdevumi. Neskaidrības par dalījuma saturu rada būtiskus sarežģījumus gan

Gatis Litvins

- ALTERNATĪVĀS TIESĪBU AIZSARDZĪBAS UN STRĪDU RISINĀŠANAS METODES ADMINISTRATĪVAJĀ PROCESĀ
- Tiesības garantē vienlaikus sabiedrisko kārtību un indivīda brīvību, tomēr papildus tiesībām jābūt nodrošinātām efektīvām tiesību aizsardzības un strīdu risināšanas metodēm¹, lai atjaunotu netaisnīgi un prettiesiski aizskartās tiesības un tiesiskās intereses un novērstu domstarpības administratīvā procesa dalībnieku starpā. No Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas² (turpmāk – Konvencija) 6. un 13. panta un Latvijas Republikas Satversmes³ (turpmāk – Satversme) 89. un 92. panta izriet, ka valstij jānodrošina, cik iespējams, efektīva personas pamattiesību aizsardzība.⁴ Administratīvo strīdu risināšanas institucionalizācija mūsdienās radījusi administratīvās tiesas pārslodzi, tādējādi likumdevējam liekot meklēt alternatīvus variantus tiesību aizsardzībā un strīdu risināšanā. Globalizācijas tendences

Artis Stucka

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SISTĒMAS PILNVEIDOŠANAS AKTUĀLIE VALSTSTIESĪBU JAUTĀJUMI

- Vācu tiesību zinātnieks Torstens Šmits (*Thorsten Ingo Schmidt*) uzskata, ka

valsts un pašvaldību attiecības raksturo atbildes uz šādiem jautājumiem:

1) Vai pašvaldība ir valsts vai sabiedrības pārvalde?

2) Vai vietējā kopienā ietilpst visi pašvaldības iedzīvotāji vai tikai valsts pilsoņi?

- 3) Vai valsts ar savu tiesisko regulējumu var tieši ietekmēt pašvaldības darbu?

- **Schmidt T. I.** *Kommunalrecht*. Tübingen: Mohr Siebeck, 2011, S. 7. Līdzīgi jautājumi tika

- noformulēti arī K. Būmeisters 1924. gada publikācijā «Pilsētu pašvaldības likumprojekta galvenie

- strīdus jautājumi», kur tika norādīts, ka pamata jautājumi par pilsētu pašvaldības būtību likumprojekta

- izstrādes gaitā bija: 1) vai pilsētām atstāt pašvaldīšanas tiesības patrimoniālapgabalos; 2) vai jaunā

- likumā jāparedz īpašas pilsoņu (pilsētas iedzīvotāju) tiesības; 3) kādi pilsoņi var iegūt tiesības uz

Saikne ar tiesību nozarēm

KONSTITUCIONĀLĀM TIESĪBĀM Kuru normas nosaka:
valsts varu iedalījumu dotajā valstī,
kādas institūcijas realizē katru valsts varu,
privātpersonas iespējas veidot šīs varas un regulē indivīda un
institūciju savstarpējās attiecības

DARBA TIESĪBĀM Lai valsts pārvaldes iestāde varētu veikt tiesību aktos
paredzētos uzdevumus, un arī realizēt valsts pārvaldes funkcijas, tai
jābūt nokomplektētai ar personālsastāvu.

KRIMINĀLTIESĪBĀM Abām tiesību nozarēm ir līdzīgas tiesībpārkāpuma
sastāvdaļas: objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Administratīvo tiesību saikne ar citām tiesību nozarēm:

Konstitucionālās

Krimināltiesības

Administratīvās

Pētīšanas metodes un Administratīvo tiesību principi:

- Nepieciešama administratīvo tiesību normu **systematizācija**, kas kalpo valsts un sabiedrības savstarpējo attiecību regulēšanai. Valsts noteica administratīvās tiesības, bet arī tiesības noteica valsts virzību.
- Patstāvīgie principi Likumība
Vienlīdzība likuma priekšā
Atbilstība mērķim
Proporcionalitāte
Objektivitāte
Taisnīgums
Ticība , Atklātums
- Procedūras principi: Tiesības iesniegt iesniegumu, priekšlikumu vai sūdzību

metodes

- Administratīvās tiesības kā sabiedrisko attiecību regulators visās valstīs ir ieņēmušas un turpina ieņemt vienu no vadošajām vietām citu tiesību nozaru vidū
- Deskriptīvā Tiek noskaidrots vispārējā veidā administratīvo tiesību institūts.
- Dogmatiskā Palīdz pareizai administratīvo normu izpratnei. Vēsturiskā Dod iespēju noskaidrot un novērtēt institūtu īsto saturu, pētot attīstības gaitu.
- Salīdzinošā, Socioloģiskā metode Pēta kā institūcijas saistītas ar sabiedrības, zinātnes un kultūras attīstību.

Latvijas konstitucionālo un administratīvo tiesību attīstība pēc neatkarības atjaunošanas

- R. Balodis, E. Danovskis. A. Kārklīņa. Juridiskā zinātne, Nr . 3, 2012
- http://home.lu.lv/~rbalodis/Publikacijas/Constitutional_Law/R.B.-A.K.-E.D_KT-Admin-ties_att-pec-1991.pdf

2.3. Valdība

- Šobrīd Ministru kabineta darbību bez **Ministru kabineta iekārtas likuma** detalizēti nosaka **Ministru kabineta kārtības rullis**, tam padotās valsts pārvaldes institucionālo sistēmu nosaka **Valsts pārvaldes iekārtas likums**.
- Atjaunojot Ministru kabinetu, tā darbību reglamentējošais normatīvais regulējums tapa mokoši. Piemēram, 1991. gadā valdības darbu regulēja 1983. gada 23. decembra LPSR Ministru padomes reglaments, kas vairākkārtīgi tika uzlabots, līdz 1992. gadā tika apstiprināts jaunais Latvijas Republikas valdības reglaments.

Vēsture

- 1993. gada 10. augustā iepriekšminēto reglamentu atcēla un pieņēma Ministru kabineta iekšējās kārtības un darbības noteikumus, kurus atcēla 1994. gada 14. jūnijā, jo tika pieņemti citi, taču 1996. gada 30. aprīlī tie atkal tika aizstāti.
- 2002. gada 12. martā tika pieņemts Ministru kabineta kārtības rullis, kas atcēla 1996. gada normatīvo regulējumu, kuru savukārt 2009. gadā aizstāja jauns Ministru kabineta kārtības rullis, kas ir spēkā šobrīd. No 1993. gada līdz 2012. gada nogalei Latvijā ir nomainījušās 14 valdības.

4. Valsts pārvaldes institucionālās sistēmas izveidošana un attīstība

- Valsts pārvaldes institucionālās sistēmas izveidošana sākās dažas dienas pēc Neatkarības deklarācijas pieņemšanas.
- Neatkarības deklarācijas pieņemšanas brīdī darbojās LPSR konstitūcijā noteiktā un ar citiem LPSR tiesību aktiem izveidotā pārvaldes sistēma.
- Pārejas posmā līdz Satversmes darbības pilnīgai atjaunošanai valsts pārvaldes institucionālo sistēmu noteica Augstākās padomes likumi un Ministru padomes lēmumi.
- 1990. gada maijā Augstākā padome pieņēma likumu „Par Latvijas Republikas Ministru padomes sastāvu”¹¹⁸, kurā bez Ministru padomes struktūras bija iekļauti arī programmatiski uzstādījumi

1992. gada 18. martā Augstākā padome pieņēma likumu „Par Latvijas Republikas Ministru Padomi”

• Šis likums jau sākotnēji bija iecerēts kā pagaidu likums – likuma 46. pants noteica, ka Ministru Padome noliek savas pilnvaras ievēlētās Latvijas Republikas Saeimas priekšā tās pirmajā sesijā. Likuma teksts atspoguļo valsts pārvaldes institucionālo nenoteiktību. Likuma 1. pants noteica, ka Ministru Padome ir „valsts augstākā izpildu un rīcības institūcija, kas īsteno izpildvaru ar tai pakļautajām valsts pārvaldes institūcijām un amatpersonām. Ministru Padome īsteno izpildvaru arī ar pašvaldību palīdzību.” Likuma 4. panta 4. punkts noteica, ka Ministru Padome dibina, reorganizē un likvidē citas valsts pārvaldes institūcijas,

• bet likuma 35. pants noteica, ka Ministru Padome valsts pārvaldes funkciju veikšanai var valsts uzņēmumu pārzināšanai var izveidot

Likumā nebija ietverti detalizētāki noteikumi par valsts pārvaldes institūciju struktūru, padotību un kompetenci.

Jau ņemot vērā, ka laika posmā līdz Satversmes spēkā stāšanās brīdim Latvijas Republikā netika atzīts varas dalīšanas princips – likuma „Par Latvijas Republikas Ministru Padomi” 6. pants noteica, ka Augstākā padome ir tiesīga atcelt Ministru Padomes un ministriju aktus, savukārt praksē Augstākā padome ar likumiem izveidoja vairākas tai padotas institūcijas. Neilgi pirms Satversmes spēkā stāšanās tika publicēts Augstākās padomes Juridiskās pārvaldes atzinums par likumdošanas aktu atbilstību Satversmei. Tajā norādīts, ka Satversmes 58. pantam neatbilst Latvijas banku privatizācijas fonda statūti, kuros noteikts, ka privatizācijas fonds ir neatkarīga valsts institūcija, likums „Par Latvijas Republikas vides aizsardzības komiteju”, kurā noteikts, ka šī komiteja ir pakļauta Augstākajai padomei, un likums „Par arhīviem”, saskaņā ar kuru valsts arhīvu

Administratīvo tiesību avoti

Judikatūra Tiesu prakses apkopojumi

- **Administratīvajās tiesībās**

2017. Tiesu prakses apkopojums muitas lietās un ar muitas lietām saistītos jautājumos 2010 - 2016

- 2017. Tiesu prakses apkopojums Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra lietās 2004 - 2016

- 2016. Tiesu prakses apkopojums lietās par valsts dienestu 2007 - 2015

18-3-17. 2015. Tiesu prakses apkopojums publisko iepirkumu lietās 2004

**Dr.iur Daiga REZEVSKA,
LU asoc. Professore**

Judikatūra kā tiesību avots: izpratne un pielietošana*

*** Augstākai tiesai 10 gadi.
at.gov.lv/files/uploads/files
/docs/conferences/rezevsk
a.ppt**

1. Tiesību avota izpratne

- 1) **Formālā nozīmē – tikai tiesību normu ārējās formas**
- 2) **Materiālā nozīmē – visi faktori, kas jāņem vērā tiesību normu pielietošanā**

Tiesību avoti – tādas priekšrakstu formas,

kas kalpo taisnīga lēmuma pieņemšanai

18.3.17 **Taisnīgu nolēmumu var taisīt tikai tad, ja pastāv tiesību avotu daudzveidība**

1. Tiesību avota izpratne

Kas nosaka tiesību avotu veidus konkrētā valstī?

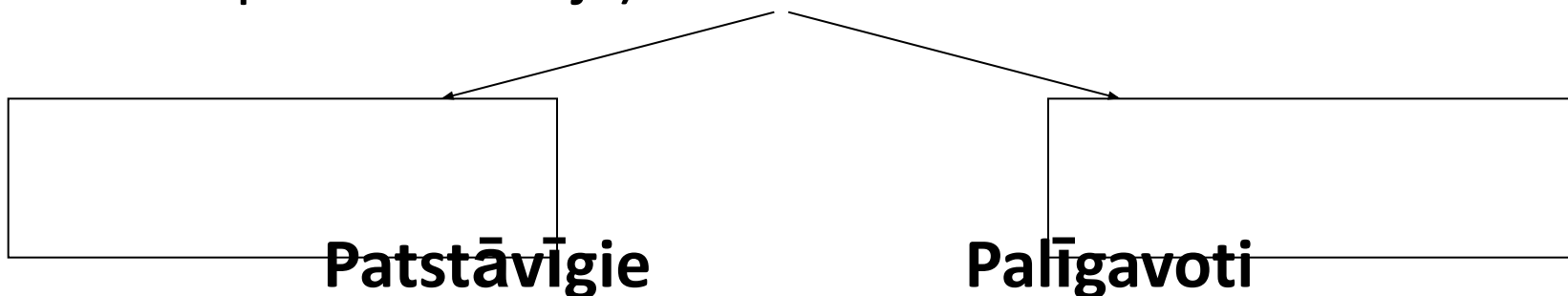
- 1) **Valdošā tiesību izpratne**
- 2) **Piederība noteiktai tiesību saimei**
- 3) **Tiesību sistēmas vēsturiskās attīstības posms**

Dr.iur Daiga REZEVSKA,

LU asoc. profesore

Tiesību avoti

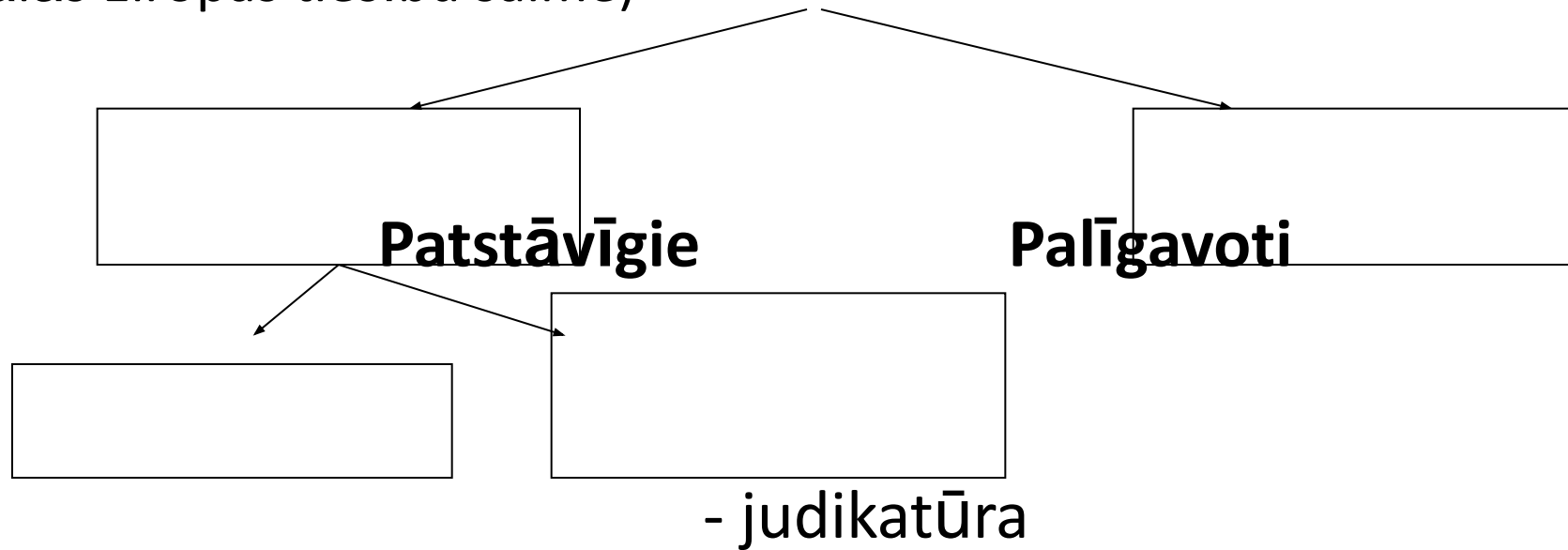
(vispārsaistošā spēka kritērijs)

- vispārējie tiesību principi
- normatīvie tiesību akti
- ieradumu (paražu) tiesības
- judikatūra
- doktrīna
- citi

Tiesību avoti

(vispāršaistošā spēka kritērijs
+kontinentālās Eiropas tiesību saime)

Pamatavoti Papildus - doktrīna

- normatīvie (subsidiārie) - citi

tiesību akti

2. Terminu lietojums

Judikatūra un tiesu prakse

Tiesu prakse – tiesu nolēmumu kopums

Judikatūra – spēkā stājušies, tiesiski, secīgi, līdzīgi tiesu nolēmumi

Tiesnešu tiesības – judikatūrā atrodamās juridiskās atziņas
tālākveidošanas rezultāts)

(interpretācijas, tiesību

Judikatūra un precedents

Precedents – viens tiesas vai iestādes nolēmums konkrētā lietā

Vai judikatūra ir tiesību avots visās tiesību nozarēs?

Administratīvā procesa likums (01.02.2004)

- **4. pants. Administratīvā procesa principi**

(2) Administratīvajā procesā piemēro arī šā panta pirmajā daļā neminētus vispārējos tiesību principus, kuri atklāti, atvasināti vai attīstīti iestāžu praksē vai tiesu judikatūrā, kā arī tiesību zinātnē.

- **15. pants. Ārējo normatīvo aktu, vispārējo tiesību principu un starptautisko tiesību normu piemērošana**

(4) [...] Piemērojot Eiropas Savienības (Kopienu) tiesību normas, iestāde un tiesa ņem vērā Eiropas Kopienų Tiesas judikatūru.

- **17. pants**

(5) Ja Satversmes tiesa attiecīgo tiesību normu ir interpretējusi spriedumā, iestāde un tiesa piemēro šo interpretāciju.

- **338.1 pants. Pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību**

(2) Senatoru kolēģija var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību šādos gadījumos:

1) jautājumā par kasācijas sūdzībā norādīto konkrēto materiālo vai procesuālo tiesību normu pārkāpumiem attiecībā uz šo tiesību normu piemērošanu un interpretāciju Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumos citās līdzīgās lietās ir

Vai judikatūra ir tiesību avots visās tiesību nozarēs?

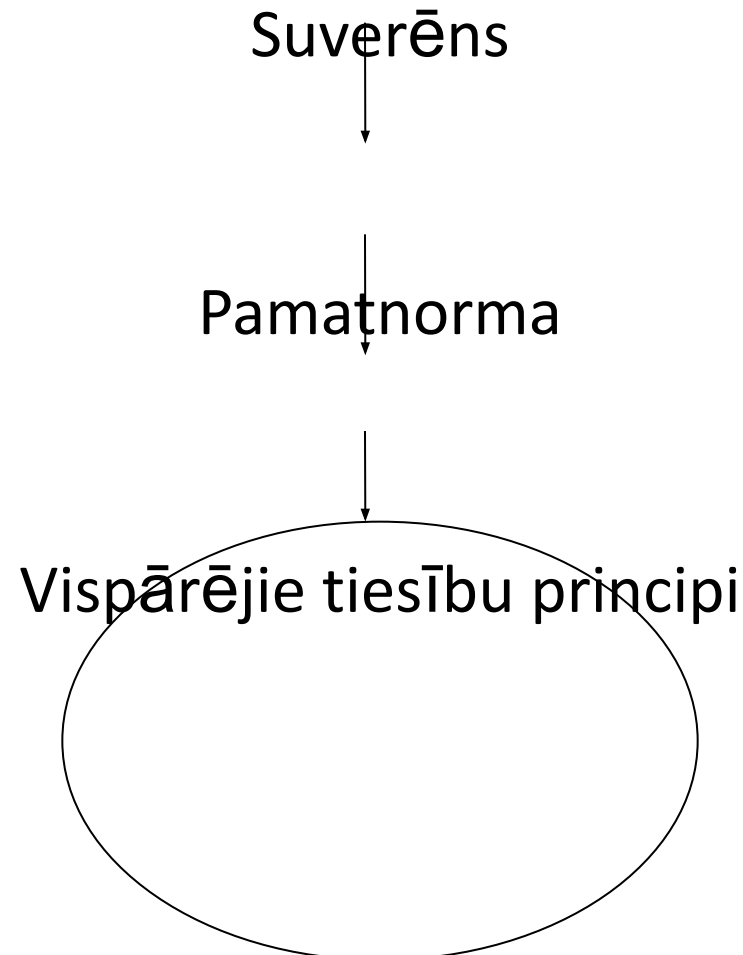
**Kas nosaka tiesību avotu veidus
konkrētā valstī?**

- 1) Valdošā tiesību izpratne**
- 2) Piederība noteiktai tiesību saimei**
- 3) Tiesību sistēmas vēsturiskās attīstības posms**

Gundega Miķelsone

- JUDIKATŪRAS NOZĪME LATVIJAS KĀ DEMOKRĀTISKAS TIESISKAS VALSTS TIESISKAJĀ SISTĒMĀ
- Promocijas darbā autore pierāda, ka nepieciešams būtiski izmainīt pastāvošo tiesību avotu sistēmu, pamatojoties uz pētījuma gaitā izdarītajiem novatoriskajiem secinājumiem:
 - 1) tiesnešu tiesības ir vispārsaistošas tiesību normas, tādēļ ar tām (arī ar vienu no tām) var pamatot tiesas vai tiesneša nolēmuma rezolutīvo daļu;
 - 2) tiesnešu tiesību normas tiesa atrod, veicot tiesību tālākveidošanu; juridiski nozīmīgās atzinas, ko tiesa formulē, izmantojot pārējās juridiskās metodes, nav tiesību normas;

**Dr.iur Daiga REZEVSKA,
LU asoc. Professore
Vai judikatūra ir tiesību avots visās tiesību nozarēs?**

Vai judikatūra ir tiesību avots visās tiesību nozarēs?

- **Vispārējie tiesību principi pēc satura:**

- princips kā priekšraksts, kas izteic tiesiskās sistēmas, tās daļas vai kādas institūcijas u.tml. augstākās vērtības (atspoguļo noteiktu dzīves veidu)
- princips kā priekšraksts, kas attiecas uz institūcijām, kuras piemēro tiesību normas, un nosaka kā eventuāli piemērojamā tiesību norma ir jāmeklē, jāinterpretē utt.
- princips kā *regula juris*, tas ir tiesību zinātnes maksima ar augstu vispārības pakāpi, kas nosaka tiesiskās sistēmas vai kādas nozares sistematizāciju

Dr.iur Daiga REZEVSKA,
LU asoc. profesore

Vai judikatūra ir tiesību avots visās tiesību nozarēs?

- Judikatūras pazīmes:

1) nesastāv no tiesību normām, bet saista tiesnesi, pamatojoties uz vienlīdzības principu un autoritatīvu pārliecināšanu

2) ja mainījušies tiesiskie apstākļi, tiesnesim ir pienākums atkāpties no līdzšinējās judikatūras

**Dr.iur Daiga REZEVSKA,
LU asoc. profesore
Vai visa “judikatūra” ir tiesību palīgavots?**

- Eiropas Savienības tiesas nolēmumi
- Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumi
- LR Satversmes tiesas nolēmumi

**Dr.iur Daiga REZEVSKA,
LU asoc. profesore**

Doktrīna

Briedes J. zinātniskajā redakcijā „Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Rīga, TNA, 2013.

Dišlers K. Ievads administratīvo tiesību zinātnē. Rīga, LU, 1938.

Dišlers K. Latvijas valsts orgāni un to funkcijas. Rīga, LU 1925.

Paine Fr. J. Vācijas vispārīgās administratīvās tiesības (ceturtais pārstrādātais izdevums). Vācijas administratīvā procesa likums. Rīga: Tiesu Nama aģentūra, 2002.

Načisčionis J. Administratīvās tiesības. Rīga, Biznesa augstskola Turība, 2009.

18.3.17

Administratīvo tiesību sistēma.

- Administratīvo tiesību aktu sistēma, tās saikne ar administratīvo tiesību zinātni.
- Administratīvi tiesiskās regulēšanas galvenie virzieni valsts pārvaldē

Anda Smiltēna

- Gadu gaitā jaunas problēmas šai pamatnepieciešamībai ir tikai nākušas klāt un pamazām apaudzējušas LAPK ar to, kas katrā periodā bijis aktuāls. Skatoties vēsturiskās normas, var redzēt, ka, piemēram, 90. gados bijušas savas problēmas, 2000. gadu sākumā – savas problēmas, tad ir "trekno gadu" grozījumi un krīzes grozījumi, utt. Līdz ar to šajā likumā var saskatīt visu ko, un, savā starpā par to runājot, mēs mēdzam teikt, ka LAPK ir kā lupatu deķis – tas ir sašūts kopā no visa kā. LAPK bez žēlastības ir liktas iekšā dažādas idejas, paturot prātā, ka tik un tā šis likums būs jāmaina, taču vēl pāris gadus tas var eksistēt tāds, kāds ir. Līdz ar to reformas pamatnepieciešamība ir pārskatīt šo sistēmu kopumā no A līdz Z, uzrakstīt saprotamu procesu, lai nebūtu tā kā šobrīd, ka katram, kas strādā šajā jomā, ir jāatceras, kādā kontekstā un kāpēc kaut kas tika

ES uz administratīvajām tiesībām diemžēl neskatās kā uz nozari.

- Ir konkurences tiesības, ir autopārvadājumu nozare, ir vides aizsardzības nozare, ir bīstamo iekārtu vai patērētāju tiesību aizsardzības nozare un tā tālāk.
- Netiek pateikts, ka tās ir administratīvo pārkāpumu tiesības. Patērētāju tiesības nav salīdzināmas ar būvniecību vai vides aizsardzību. Tātad arī uz soda sankcijām ES skatās tādā diezgan vertikālā, nevis horizontālā līmenī, kā mēs nacionālajā līmenī to gribētu darīt. Līdz ar to administratīvo tiesību sistēmu noturēt kopā kā vienu vienotu tiesību nozari un salāgot savā starpā visu tajā esošo regulējumu, tai skaitā soda sankcijas, ir diezgan neiespējami un bezjēdzīgi.

Administratīvais līgums – līdz šim nenovērtēta iespēja

Līdz šim administratīvajās tiesībās tomēr bijām pieraduši, ka likums jāpiemēro ļoti strikti, un rīkojamies kā farmaceiti aptiekā – ne gramu uz kādu pusi, un tiesību piemērošana kļūst samērā neelastīga. Jā, iespējams, kaut kādā veidā esam iemācījušies elastīgi skatīties uz pašu likuma tekstu, to dažādi interpretēt, analizēt, bet administratīvi tiesiskajās attiecībās, kur vienā pusē ir publiska persona, vēl neesam pieraduši skatīties uz to personu, kura atrodas pretim, un analizēt viņas situāciju un tiesiski pamatotās intereses, kā arī kur tās sakrīt.

Egīls Levits

- Valsts pārvaldes iekārtas likuma koncepcija
- « Administratīvais vājums »
- http://providus.lv/article_files/1158/original/levits_koncepcija.pdf?1327055467

Ministrijas ir centrālās valsts pārvaldes iestādes.

- Jau vairāk nekā gadu notiek garas diskusijas par ministriju skaita samazināšanu. E. Levits šo procesu vērtēja kritiski un uzsvēra, ka ministriju skaita samazināšana neietekmēs valsts pārvaldi. Tas atstās iespaidu uz lēmumu pieņemšanas gaitu. Ministriju skaita samazināšana nevar būt pašmērķis.
- Salīdzinājumā ar parlamentārām valstīm Latvijā ministriju skaits ir zem vidējā rādītāja. Ir jādiskutē nevis par formālu ministriju likvidāciju, bet par to, vai konkrētā nozare ir attīstāma valdības līmenī. Ministru kabinets īsteno vairākus politiskos virzienus, un ministrijas atspoguļo pie varas esošo politisko spēku prioritātes. Piemēram, Francijā ir Nākotnes ministrija, kurai nav savas administrācijas, tomēr pie varas esošās partijas šo prioritāti ir

